

er ikke uvæsentlig forskelligt fra det andet. Det ligner det deri, at det har en Del, der skal gælde for al Fremtid, og en anden Del, der kun skal gælde for en kortere Tid. Men medens det i det oprindelige Forslag var saaledes, at den Del, der skulde gælde for al Fremtid, var den mindste, er det her omvendt. Her er det kun Bestemmelsen i § 2, Nr. 3 om Adgangen til at optage sin Faders eller Farfaders Navn, der skal gælde i den korte Tid, alt det øvrige skal saa gælde for al Fremtid. For saa vidt kan man sige, at det foreliggende Ændringsforslag indeholder et Fremskridt i Forhold til det oprindelige Forslag. Men dernæst indeholder det væsentlig forskellige Regler med Hensyn til Adgangen til at faa sit Navn forandret. Det oprindelige Forslags Bestemmelse om, at kongelig Bevilling til Navneforandring intet skulde koste, genfindes her saaledes, at den skal koste 15 Kr., hvilket dog altsaa er en Nedsættelse fra det bestaaende af 18 Kr. 66 Øre. Derimod vil man unægtelig i det foreliggende Forslag for-gæves lede efter den vide Adgang, som vi i vor § 1 havde givet til uden Udgift at optage et Navn, som paa en eller anden Maade var knyttet til ens Person. Det, der nu her aabnes Adgang til, er ifølge det ny Forslags § 2 at faa sig tillagt som fremtidigt Stavnavn for det første et af de Stednavne, der anføres i en af Justitsministeriet til Brug for Underøvrigheden udarbejdet Fortegnelse, som derhos skal være til Fals i Boghandelen. Det er et efter vor Mening væsentligt Fremskridt i Forhold til det bestaaende, thi denne Fortegnelse vil efter, hvad Ministeriet har oplyst os om, komme til at omfatte ca. 4000 Navne, og Adgangen til at tage et af disse staaar aaben for alle og enhver uden særlige Formaliteter, uden at der f. Eks. behøver at indgives nogen skriftlig Ansøgning derom, men ganske vist ifølge § 7 saaledes, at man for Udfærdigelsen skal betale 5 Kr. Vi havde ønsket, at det skulde være frit, men det Forslag, vi her indstille, gaar altsaa ikke ud paa dette. Det andet, der hjemles i § 2, er, at den fraskilte Hustru kan faa et lignende Bevis for 5 Kr. med Hensyn til at optage sit Pigenavn. Dette er jo ikke at forstaa saaledes, at hun i og for sig behøver at have nogen som helst Tilladelse til at antage sit Pigenavn. Det har en gift Kone haft fra Arilds Tid her i Landet, og den Ret har hun selvfølgelig ogsaa, for saa vidt hun bliver frasepareret eller fraskilt; dertil behøves ingen ny Lov. Men hvad der her sigtes

til, er, at hun gennem et saadant skriftligt Bevis for 5 Kr. kan frigøre sig for det Tilhæng til sit Navn, som det desværre er Praksis at give det, idet man er tilbøjelig til, i alt Fald i Retssproget, at kalde en fraskilt Hustru, f. Eks. som jeg har nævnt i Betænkningen, Anna Jensen, Peter Jensens fraskilte Hustru, eller noget lignende. Det er et generende Tilhæng, som det naturligt vil være behageligt for hende at blive fri for. Dertil sigter for det første Bestemmelsen i § 2, og saa giver den hende, naar man ser hen til § 4, endvidere en Ret til paa samme Tid at skaffe de Børn, som ved Skilsmissen ere undergivne hendes Forældremyndighed, det samme Navn, som hun paa denne Maade genoptager, og som jo for disses Vedkommende i alt Fald ikke vilde kunne tages uden Lovhjemmel. Ved Siden heraf bliver der altsaa, som jeg nævnte før, Adgang, men kun for et kortere Tidspunkt, indtil Udgangen af 1899, for enhver til at optage som Stavnavn det Navn, hans Fader og Farfader have benyttet som Tilnavn.

Dette er i det væsentlige det positive Indhold af det Forslag, vi nu indstille til det høje Tings Vedtagelse. Hertil er der knyttet en Bestemmelse af et, om man saa vil, mere negativt, men derfor ikke mindre vigtigt Indhold, nemlig Straffebestemmelsen i § 10, at den, som efter 1ste Januar 1900 fører som Stavnavn eller Tilnavn et Navn, hvortil han ikke er berettiget, og som han ikke ved denne Lovs Ikrafttræden har baa-ret i mindst 10 Aar, anses med Bøde indtil 100 Kroner. Det er unægtelig en Bestemmelse, som der kan være Betænkelighed ved, idet den altsaa rammer med Straf enhver, der selv skriver sig med eller lader sig kalde med et Navn, som han ikke har en lovhjemlet Ret til. Ganske vist virker denne Bestemmelse mindre haardt, naar man letter Adgangen til at faa et andet Navn lovhjemlet, hvilket vi jo gøre ved det foreliggende Forslag. Men naturligt, det river dog Folk ud af deres Passivitet, det nøder dem til at gøre sig Ulejlighed for at faa Lovhjemmel for et Navn, som de ikke i Forvejen have Lovhjemmel for, og nøder dem til at give Penge derfor, enten 5 eller 15 Kr. Imidlertid have vi ikke kunnet nægte, at der kan være noget berettiget i det, set fra det Synspunkt, at der bør være Orden i al Ting, ogsaa i Navne, og dog have vi for at afværge de stærkeste Indvendinger mod denne Bestemmelse indskudt det Forbehold, at de, der i over 10 Aar have haft et Navn, hvortil de ikke have haft lovhjemlet Ret, ikke kunne straf-